హరిశతకము.

భమిడిమర్రి రామచంద్రమూర్తి ప్రణీతము.

శ్రీ గురునాథాయ నమః.

హరిశతకము.

భమిడిమర్రి వేంకట సుబ్బరాయశాస్త్రులుగారి

తృతీయపుత్త్రుఁడు

భమిడిమర్రి రామచంద్రమూర్తి ప్రణీతము.

బోర్డుస్కూలు హెడ్మాస్టరు, తిమ్మాపురము,

అన్నవరముపోస్టు, తునిడివిజన్.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

పిఠాపురము

శ్రీ విద్వజ్జన మనోరంజని ముద్రాక్షరశాల

1937.

[వెల రు 0-1-0.

పీఠిక.

పాఠకమహాశయులారా!

ఈ శతకమును నాపుత్త్రిక చంద్రాభట్ల అచ్యుతాంబ ప్రోత్సాహమువలన (స్వస్తిశ్రీ యువనామసంవత్సర పుష్య శు ౧3 సోమవారము) 26-1-1936 సం॥రం తేదీ మొదలు ది 18-2-36 సం॥రము తేదీనాఁటికి వేనువరము బోర్డుస్కూలు మాస్టరుగానుండి వ్రాసితిని. ఇప్పటికి సుమారు ఒకసంవత్సరము అయినప్పటికిని యీ తిమ్మాపురముగ్రామములో స్కూలుపనులు అధికముగా నుండుటవలన అచ్చొత్తించుటకు ఆలస్యమైనది. కాని భగవంతుని కృపవలన నీనాఁటికి అచ్చొత్తింపఁగలిగితిని. ఇందుల దోషములున్నయెడలఁ జదువరులు తెలియఁబఱచినచో సవరించుకొందును. నాకిదియే ప్రథమప్రయత్నముగుటచేఁ దప్పులున్నను యొప్పులమాత్రమే గ్రహింపఁగోరెదను. ఈగ్రంథమునకు సహాయమొనర్చినవారలకు నాకృతజ్ఞత తెలుపుచున్నాను.

ఇట్లు విద్వజ్జనవిధేయుఁడు,

భమిడిమర్రి రామచంద్రమూర్తి.

శ్రీ గురుభ్యో నమః.

హరిశతకము

ఉ. శ్రీధరు సత్యసాధనుని • శ్రీకరుఁ డౌ పురుషోత్తమున్ బ్రభున్
మాధవు నాద్యు నచ్యుతు న•మాపతిపూజితు వాసుదేవునిన్
సాధుజనావనున్ మహిత • సత్యపరాక్రము వీరు విష్ణు నం
భోధిశయాను నిన్ ఘను న•మోఘుని వేఁడెదఁ గావుమో హరీ!

ఉ. శ్రీధవ! వాగ్ధవాదిసుర•సేవిత దివ్యపదారవింద! యో
భూధవ! దేవవంద్య! గుణ•భూషణభూషిత! దివ్యమూర్తి యో
గాధితనూజయాగఫల•కారక! సర్వనిలింపరక్షకా!
నాథుఁడ వీవె నన్ గృప స•నారతమున్ దయఁ బ్రోవవో హరీ!

చ. ఎవనివిశేషసద్గుణము • లెంచుచు విఘ్నములెల్లఁ బాయఁగాఁ
దవిలి భజింతు రెల్లరును • దద్దయు భక్తి నభీష్టసిద్ధి కా
భవసుతుఁ డౌ గణేశు మదిఁ • బ్రార్థనఁ జేసెద నిష్టసిద్ధికై
కవిత మనఃప్రమోద మిడఁ•గాఁ బదగుంభన మబ్బ నో హరీ!

చ. భువనములన్ సృజించు నను•భూతిఁ బితామహుఁ డౌదువంచు నా
ర్జనమునఁ బెంప విష్ణుఁడవి • సర్వము నాశ మొనర్చి వేయఁగా
శివుఁడ వటంచు నెంచెద రు•విస్మయరూప! విచిత్రమయ్యె నీ
మువురును నొక్కటే గద వి•మూఢమనస్కత వీడినన్ హరీ!

హ రి శ త క ము

ఉ. శంకరు నర్ధదేహ మును ♦ శక్తి విజృంభణ ముల్లసిల్లఁ దే
జోంకతనూవిలాసభయ ♦ దాగ్భటి రాక్షసులన్ వధించి క్షే
మంకరలీల భక్తజన ♦ మండలి నెల్లను బ్రోచినట్టి యా
శాంకరి నిష్టసిద్ధి కని ♦ శంబు నుతించెదనయ్య శ్రీహరీ! ౫

చ. జగముల నెల్ల నీ సుకర ♦ సంపదచేఁ ద్రిగుణాప్తిచే లస
త్షగవిలసన్మహామహిమ ♦ కాంతులచే మును పద్మినీహితం
బుగ వసుమద్దళంబులను ♦ బూనఁగఁజేయుచుఁ గర్మసాక్షివై
యగణితవేదరూప మగు ♦ నట్టి నినున్ భజియింతు శ్రీహరీ!

ఉ. అంతరవర్తియున్ శివుఁడ ♦ వార్తిహరుండ వటంచు నెమ్మదిన్
శాంతుఁడవంచు వేద్యుఁడవు ♦ శర్వుఁడవున్ బరమాత్మవంచు శు
ద్ధాంతుఁడ వంచు నీశుఁడవ ♦ నౌదువుగా సకలాంతరంగముల్
గాంతు నటంచు నెన్నుదు ర ♦ ఖండపరాక్రమ! నిన్ను శ్రీహరీ!

ఉ. దండము, పుండరీకదళ ♦ దర్ప విరాజితనేత్రశోభితా!
దండము, శంఖచక్రధర! ♦ తాపస మానస పద్మసంస్థితా!
దండము, కంసగర్వహర! ♦ ధర్మవిచక్షణా! పాప శిక్షణా!
దండము, నీలకంఠనుత ♦ ధన్యచరిత్ర! రమేశ! మోహారీ! ౮

ఉ. శ్రీపతి! నిన్ను నేఁ గొలువఁ ♦ జెంతకు రా వది యేటిధర్మమో?
కోప మదేమి నాపయిని ♦ గోర్కెలతోఁ జెడిపోతి నందువా?
తాపసు లెంతో యాశగొని ♦ తద్దయు నిన్భజియించినంతనే
చాపలతావిమోచనము ♦ సల్పవె వారికి నెల్ల శ్రీహరీ! ౯

చ. మమతఁగలాఁడ నోదనుజ♦మర్దన! నీవె శరణ్య మంచు నీ
మమున భజించుచుంటి నను♦మానము లెల్లను బాపి కావవే
ననుఁ డిఁక లేఁడు నీ కెచట ♦ సాధుల రక్షణసేయ నిద్ధరన్
కమలదళేక్షణా ! వరద!♦ కారుణికోత్తమ ! ప్రోవు శ్రీహరీ !

చ. కమలదళాక్ష ! దాశరథి !♦ కామితసత్ఫలదా ! రమాధవా !
నమదజయాంచితప్రకట♦చాపధరా ! నిగమాంతవేద్య ! గౌ
తమవనితార్తి సంహరణ ♦ ధర్మవిచక్షణ ! సాధురక్షణా !
సుమహితకార్యదక్షిణ! వ♦సుప్రభవేక్షణ! జాణ! శ్రీహరీ !

చ. అవనిజ నీకు భార్యయని♦యా ముద మొప్పఁగ నేలికొంటి వీ
వవనిజయాప్తి నున్నను ♦ నర్మిలిఁ బ్రోవఁగరాదె నే పున
ర్భవములనొందకుండ భవ♦బంధము లెల్లను ద్రోచి కావఁగా
నెవరిని వేఁడుకొందు మది ♦ సిద్ధచరిత్ర! పవిత్ర! శ్రీహరీ !

ఉ. ప్రాసము తప్పగున్ గణము ♦ భంగముగున్ యతినిష్ఠపోవునం
త్రాసముఁజెందు జ్ఞానము వి♦దగ్ధమతిన్ నినుఁగాక యన్యులన్
గ్రాసముకోసమై పొగడఁ ♦ గావున నిన్ను నుతించుపద్యముల్
దోసముఁ జెందనీక పద♦తుష్టియుఁ బుష్టియుఁ గూర్చు శ్రీహరీ!

ఉ. శ్రీరఘురామ! నిన్ బొగడి♦చిత్తము రంజిల రామచంద్రుఁ డెం
తో రసగుంభనల్ వెలయ ♦ ధుర్యతఁ జెప్పె ననేకపద్యముల్
మారగురూ! యవన్నియును ♦ మంచివగున్ భవదీయసత్కృపా
సారము గల్గెనేని యిఁక ♦ సందియమేల ! వచింప శ్రీహరీ !

ఉ. శ్రీసతినాథ! నిన్మదిని ♦ సేవయొనర్చి రసానుభూలతన్
వ్రాసినయట్టిపద్యములు ♦ భావములోపల నిల్పి ధారుణిన్
భాసిలఁజేయవే కృపను ♦ భాస్కరునంశువులట్టు లీభువిన్
దానజనార్తి భంజన! హి♦తవ్రజ రంజన! యోయి శ్రీహరీ!

ఉ. మాపునురేపు నీస్మరణ ♦ మానక చేయుచుఁ బద్యపాళిచేఁ
బాపసహ్యాన్నివాస! విశ♦దంబుగ నుత్పలచంపకంబులన్
దాపినదండలన్ మెడను♦దాల్ప నొసంగెద భక్తి నెంతెయున్
జూపవె నీకృపారసముఁ ♦ జూపక వీడను నిన్ను శ్రీహరీ!

ఉ. భానుఁడు శక్తియున్ మఱియుఁ ♦ బన్నగశాయియు విఘ్న
నాథుఁడున్। పూనిజన ప్రమోది యగు ♦ మంగళదాయి హి
మాంశుమౌళియున్। గానఁగ నంద నీవెగద? ♦కంజదళేక్షణా!
భక్తిలేక నిన్। బూనిక మంత్రితంత్రములఁ ♦ బొందరు బుద్ధి
చలింప నోహరీ!

ఉ. కాయము నీరోగతన్ వెలయుఁ♦గాదె నినున్ రవియన్న భావనన్
బాయవు భాగ్యసంపదలు♦పార్వతి నీవె యటంచు నెన్నఁగన్
డాయవు పాపసంఘము లు♦దారుఁడుసాంబుఁడనీవటంచనన్
మాయముగావె విఘ్నములు♦మాస్తుతుఁగానిను వేఁడ శ్రీహరీ!

ఉ. వ్రాయఁగఁబూనుటే తెగువ!♦భావమునందుననూహపుట్టఁగా
డాయదు నామనం బధిక ♦ ధైర్యమునం దరియింపకుంట చేఁ
దోయజగర్భుఁడా నిగమ♦తోయములందున నీ విలాసముల్
వ్రాయఁగలేదె! నే నటుల♦వ్రాయఁగ నెంతటివాఁడ శ్రీహరీ!

చ. కవనముసేయ నేర్చి భువిఁ గంజదళాక్షునిమీఁదఁ బద్యముల్
లవము లిఖింపనేరక ఫలంబును గోరిన లాభ మబ్బునే?
నవనవబోధనావిలసనంబుగ నేర్చిన శస్త్ర విద్యచే
నవతి శర ద్వయస్క యగు నాఁతిని గొట్టినయట్లు శ్రీహరీ!

ఉ. శోధనచేత నెంతయు విశుద్ధమనఃపరిపాకభక్తిచే
బోధనచేత నిన్నెఱుఁగఁ బోలునుగాక మఱొక్క రీతిగా
సాధన లెన్ని చేసినను సాధ్యముగాదు ఫలంబు సత్కృపన్
వేధ విధించుఁగాక మఱి వేఱుగతిన్ లభియించునే హరీ!

చ. ప్రభ గలవాఁడ వీవు భవబంధయుతుండ నరుండ నేను నా
విభవ మశాశ్వతంబనుచు వేమఱు వీఁగుచునుందు మూర్ఖతన్
ప్రభువర! సత్కృపాకలనఁ బాలనసేయఁగ నీదె భారమౌ
నభవముఖామరప్రచరితాఖిలవేదివి నీవ శ్రీహరీ!

ఉ. పావన మైనయజ్ఞ మనవద్యుఁడు పంక్తిరథుం డొనర్పఁగాఁ
దావకమైన లీల విశదంబుగ నాతని కాత్మజుండవై
కావవె గాధినందను మఖం బసురాళిని ద్రుంచి ఱాఁతి స్త్రీ
భావ మహల్య చెందఁ బదపద్మరజం బొలికింపవే హరీ!

ఉ. తాపసుఁ డెంతజాణ! యవతారము లెత్తినదేవదేవుఁ డీ
వే పరమాత్మ వం చెఱిఁగి, యెల్లమహాత్ముల నీ వొకండవే
రూపఱఁ జేయఁగల్గు దని రూఢిగ నేర్చెనువిద్యలన్నియున్
జాపపరిక్రమక్రమణ సల్పుచు మోద మెలర్ప శ్రీహరీ!

ఉ. బాలుఁడవయ్యు ఘోరతర ♦ పాతకిఁ దాటకఁ జంపి యజ్ఞమున్
బాలనఁ జేసి గర్వితు సు ♦ బాహు వధించి తమోనిబద్ధతన్
గూలిన జాతి నాఁతిగతిఁ ♦ గోమలతన్ వెలయంగఁ జేసితౌ
మేలు! భళీ! యనన్ శివుఁ ♦ మేమరచాపముఁ ద్రుంచితో హరీ!

ఉ. శ్రీరఘురామలక్ష్మణులు ♦ సీతయుఁ గూడి వనంబు సేరఁగాఁ
గోరుచు రాజ్యమున్ భరతుఁ ♦ గూర్పఁగఁ గేకయరాజపుత్త్రి యా
భూరమణున్ వరం బడిగె ♦ భూరిసమస్త చరాచరాత్మకా
ధారయ నీ వటం చెఱుఁగ ♦ దయ్యెయొ! మూఢతఁ జెందె శ్రీహరీ!

చ. ధనువును జేతఁ బట్టి భుజ ♦ దర్ప మెలర్పఁగఁ గానలందునన్
దనుజులఁ జంప నిచ్చ మెయిఁ ♦ దప్పులఁ గేకయరాజపుత్త్రిపైఁ
గనఁబడు నట్లొనర్చి సుర ♦ ఘాతుకులన్ వధియించినాఁడవో
దనుజవిదారి! నీమహిమఁ ♦ దథ్యముగా నెవఁ డెర్గు శ్రీహరీ.

ఉ. ఓడక సీతఁ గాచుకొని ♦ యుండుము నే నటు లేఁగి లేడినిన్
దాడనఁ జేసి పట్టుకొని ♦ దగ్గఱ వచ్చెద నంచు లక్ష్మణున్
దోడుగ నుంచియున్ జనుట ♦ తోయజనాభ! పులస్త్యసూనుని
దాడనఁ జేయు కారణము ♦ తద్దయు గల్గుటకే కదా హరీ. ౧౮

చ. మృగమును వెంటనంటియును ♦ మేటికరంబున విల్లుబూనియా
శుగముఁ దొడంగి యేయఁగడు ♦ చోద్యముగా నది రక్తసుండుగాఁ
దెగిపడి పోయి భూమిపయిఁ ♦ ద్రెళ్లుచు నక్కట! లక్ష్మణా యటం
చుఁ గడుఁ గడింది పేనుఁగయి ♦ సోలఁగ నేసితి గాదె శ్రీహరీ. ౧౯

హరిశతకము

ఉ. సీతయు లక్ష్మణా యనుచుఁ ◆ జేట్పడి రాఘవుఁ డార్తనాదమున్
గీతిలి చేయుచుండె నని ◆ బెద్దయు దుఃఖమునొంది లక్ష్మణా!
కాతరులైన రక్కసుల ◆ కార్యములేమి యొనర్చిరో కదా
భ్రాతకు సాయము న్నెఱపఁ ◆ బర్గునఁ బొమ్మనె సీత శ్రీహరీ.

చ వదినను మాతగాఁ దలఁచు ◆ వాఁడగు లక్ష్మణుఁ డమ్మ! జానకీ!
కదనమునన్ బరాజయము ◆ గల్గదొకప్పుడు రాఘవుండనన్
త్రిదశులఁ గావఁబుట్టిన శ్రీ◆దేహుఁడు దేవుఁడుగాని వేఱుగాఁ
దిది యెదనమ్ముమమ్మ! యని ◆ యెంతయుఁ జెప్పఁగ నమ్మదో హరీ.

ఉ ఓరిమ నాత్మ! లక్ష్మణా! య◆యో రఘురాముఁడు వచ్చువంతనే
ఘోరత నన్ను నాఁచికొనఁ ◆ గోరెతి వార యటంచు నిష్ఠురో
ద్గారవచోశుగంబుల వి◆దల్చిన లక్ష్మణుఁ డార్తిఁ జెంది తా
నా రఘురాముఁ డున్న యెడ ◆ కర్గెనుగా విధిలేక శ్రీహరీ.

చ. కినుకను మాయలేఁడి నటు ◆ గీటడఁగించి సురారిఁ ద్రుంచి పె
ల్చునఁ దనపర్ణశాలకును ◆ రాముఁడు వచ్చుచు దారిలోన ల
క్ష్మణు నటఁ గాంచి యొంటరిగ ◆ జానకినిన్ విడనాఁడి వచ్చితే
యనుచు వచించెఁ గాదె యది ◆ యంతయు నీచరితంబె శ్రీహరీ.

చ. అనుజుని తోడ నే నిచట ◆ నాఁగక దానవుఁ జంపి వచ్చుచుం
టిని గద! యంతలోననె వి◆దేహతనూజను వీడి రాఁగ నీ
కును దగునయ్య! రక్కసులు ◆ కూళలు సీతకు నేమిమూఁడెనో
యనుచును నార్తితోఁ బలికి ◆ నట్టి మహాత్ముఁడ వీవె శ్రీహరీ.

ఉ మానవజన్మమెత్తి బహు♦మన్ననలందిన రాముఁ డీతఁడే
కానల కేఁగి సీతకయి ♦ కష్టము లొందినరీతి నుండెనే
గాని స్వకీయభావమునఁ ♦ గల్గదొకప్పుడు మోహ మీతనిన్
దానవనాశనార్థ మవ♦తారమునన్ విలసిల్లుదో హరీ. ౩౫

చ. దశరథరాజపుత్త్ర! నిను♦దార్కొన నొల్లక యుద్ధమందునన్
విశదముగాఁగ రాక్షసుల ♦ వేమఱుఁ జంపితివఁ చెలంగియున్
నిశలుఁ బవల్లు నేమఱక ♦ నీ వటు సీతను గాచుచుండఁగన్
దశముఖుఁ డంత వచ్చె ముని♦తానయిమాయలమారి, శ్రీహరీ.

ఉ. రావణుఁ డట్లువచ్చి తన♦రక్కసి మాయను సీతనట్టె కొం
పోవఁగ మార్గమధ్యమునఁ ♦ బుణ్యగుణుండు జటాయు వెంతయో
రావణుతోన్ బెనంగియును ♦ రాక్షసనాథుని చేతఁ గూలియున్
ధీవరుఁ డాయుదంతమును ♦ దెల్పెఁగదా నినుఁ గాంచి శ్రీహరీ.

చ. విపినములోనఁ దమ్మునితో♦వీరుఁడు రాముఁడనన్ జరించుచున్
గపటపుదుఃఖ మొందుచును♦గాల్నడకన్ జనిసూర్యపుత్త్రునిన్
గపివరు నాంజనేయుఁ గని ♦ గట్టిగ స్నేహ మొనర్చి వాలినిన్
గపటతతో వధించె నను♦గాథ లవన్నియు నీవె శ్రీహరీ. ౩౮

ఉ. వాలిని జంపి సూర్యజుని ♦ వానరరాజుగఁ జేసి వర్షపుం
గాలము దీఱ సీతఁ వెదు♦కంగ సమస్తదిశా తలంబులన్
వ్రాలి కపుల్ గనుంగొనుచు ♦ వచ్చిరి జానకియున్న జాడలే
మూలను గాంచలేదనుచు♦మ్రొగ్గుచు మ్రొక్కుచునంత శ్రీహరీ.

ఉ. నేరము లెన్ని చేసినను ♦ నీ వవి యెల్లను సైచి ప్రోతు విం
పారఁగ కాకినిఁ బనిగ ♦ నంచితలీల నొసర్చినట్టు లే
శ్రీరఘురామ! భక్తు లని ♦ చేరిన యాగుహునిన్ జటాయువున్
మారుతపుత్త్రు నా శబరి ♦ మాన్యులఁ జేసినరీతి నోహరీ. ౧౦

ఉ. సీతను జూడ నేఁగుమని ♦ చెప్పఁగ నా హనుమంతుఁ డంతటన్
గోఁతులతో సముద్రమును ♦ గొప్పగ దాఁటెదఁ జూచివచ్చెదన్
భీతిని మానియుండుఁ డని ♦ వేగమె దాఁటఁగ నద్రి నెక్కి తాఁ
గౌతుక మొప్ప గంతు లిడెఁ ♦ గాంతను జూచెద నంచు శ్రీహరీ.

చ. సురసను గెల్చి పర్వతము ♦ సోఁకియు సింహికఁ జంపి వార్ధి నిం
పరయఁగ దాఁటి లంకదరి ♦ నద్రిసమీపముఁ జేరి రాత్రివే
ళ రహిని సీతఁ గన్గొనఁగ ♦ లావగు రూపము వీడి సన్నమై
పరులు జయింపరాని యతి ♦ పాపిని లంకిణిఁ జంపె నోహరీ.

ఉ. లంకిణిఁ జంపి యా వెనుక ♦ లంకను జొచ్చి కపీశముఖ్యుఁ డే
శంకయులేక రావణుని ♦ శాలల నన్నిటిఁ గాంచి కాంచి యే
వంకను సీతఁ గానక వి ♦ వర్ణమనస్కుఁడై నుండి యొక్క ప
ర్యంకము నందు నిద్రఁ గను ♦ క్రౌంచనుగాంచెను బేర్మి శ్రీహరీ.

ఉ. క్రౌంచను గాంచి సీతయను ♦ కందువ నెన్నుచు సీత యైనచో
సంచలతం దలంగి యిటు ♦ సాఁగిలి నిద్రఁ గనంగ నేర్చునే
యెంచఁగ సీత గాదనుచు ♦ నేర్పడఁ జూచె నశోకకావనిన్
జంచలనేత్రి జానకిని ♦ సద్గుణపూతను నంత శ్రీహరీ. ౧౪

ఉ. చూచియనూనమోదమునఁ ♦ జొచ్చియశోకవనిన్ మహార్తితో
గోచరమైన సీతఁ గని ♦ క్రుంగి నమస్కృతిఁ జేసి యిచ్చె గో
త్రాచలమేరుశృంగసను ♦ మై విలసిల్లెడు రాము ముద్రికన్
రాచకొలంబు సామియగు ♦ రాముఁడొసంగిన దంచు శ్రీహరీ.

ఉ. దేవ! జనించి నీ వఖిల ♦ దీనుల బాధలఁ బాప నెంచి మై
చేవ యడంచి దానవులఁ ♦ జిందరవందర సేసి చంపుచున్
పావన భూమిలోఁ దిరుగు ♦ పాపుల కెల్లను నాథుఁడైన యా
రావణునిన్ వధించితివి ♦ రమ్యగుణాకర! రామ! శ్రీహరీ.

చ. దశరథనందనా! హనుము ♦ దాసుగ నేలితి సూర్యపుత్రునిన్
వశమొనరించి లోకమున ♦ వాలిని జంపియు మీఁద వారిధిన్
గుశలత దాఁటి రావణుని ♦ గూలఁగఁ జేసి పరోపకారివై
విశదముగాఁగ సీత చెఱ ♦ విడ్చి యయోధ్యకుఁ జేర్చితౌ హరీ.

చ. పగతురు గారు రాక్షసులు ♦ పాఁడికి దేవు కంద రొక్కటే
నిగమములోని ధర్మములు ♦ నీతులుఁ దప్పి చరించు వారలన్
దగదని మానిపింపఁగ న♦ఘం బొనరించుచు గాకటంచుఁ జె
ల్వఁగ దశశీర్షుఁ జెండెయును ♦ లంక విభీషణు కీయవే హరీ.

ఉ. భూపతులందు మేటి వగు ♦ భూరిగుణుండవు శాంతమూర్తి! నా
పాపము లెల్లఁ బాపుటకు ♦ భక్తి నిర్భయ ముంచితు నిచ్చలంబునన్
దాపసబృంద సేవితప ♦ దప్రథితాబ్జభవేశ శేషశా
యీ! పరమాత్మ! కాచుటకు ♦ నెవ్వరు దిక్కిక నాకు శ్రీహరీ.

ఉ. మీనము; కూర్మముం గిటియు ♦ మేటి నృసింహము, వామ
నుండనన్। గా నటు జామదగ్న్య యనఁ ♦ గా రఘురాముఁ డనం
గఁ బిమ్మటన్। బూనికి రామకృష్ణులన ♦ బుద్ధుఁడనన్ గలియం
దు ధాత్రిపై। దీనులఁ బ్రోవఁగాఁ గలికి ♦ తీరును దాల్చెద
వీవె శ్రీహరీ. ౫౦

చ. జగములఁ దోలుబొమ్మలుగ ♦ సల్పి నటింపఁగఁ జేయునట్టి నీ
మొగి మిగుల జూపవే జగము ♦ ప్రేమ నటింపఁగ సూత్రధారివై
నగలఁ జెలంగ సర్వజన ♦ మాన్యుఁడవై యిల మోహదాయివై
సొగసుల ప్రోవువై మిగుల ♦ శోభిలు నిన్ భజియింతు శ్రీహరీ.

చ. మురళిని గేలఁ బూని నగు ♦ మోమున వన్నెలు గుల్కుచుండఁగా
బరుసున వేణునాదము ను ♦ పశ్రుతియై ప్రణవంబెలర్పఁగాఁ
దరమె గనంగ నీమహిమ? ♦ ధాతయు గీష్పతిముఖ్యులేనియున్
బరమదయానిధీ! మదిని ♦ భావన సేసెదఁ గావు మోహరీ.

ఉ. భాగము నీయనట్టి యతి ♦ పాపులఁ గౌరవులన్ వధింపఁగా
నాగమముల్జపించి జయ ♦ ముర్జునుఁ గాండివమందు నిల్పి స్వే
చ్ఛాగమనప్రచారములు ♦ సల్పుచునుండెడి నిన్ భజించెదన్
భోగము భాగ్యమున్ దయను ♦ బొందఁగఁ జేయఁగదయ్య శ్రీహరీ.

ఉ. సారము లన్ని నీవె కద ♦ సారసలోచన! మీనరూపమున్
ధారణఁ జేసి సోమకుని ♦ దారుణలీల వధించి బ్రహ్మకున్
బారణ సేయ వేదము ల ♦ పారకృపామతి నిచ్చినట్టి నీ
శ్రీరమణీయపాదములు ♦ చేరి భజించెదనయ్య శ్రీహరీ. ౫౪

ఉ. కోరిక దేవదానవులు ♦ కూడిచి మందరపర్వతంబు పెన్
దారువు గాఁగ వాసుకిని ♦ త్రాడుగఁ గైకొని దుగ్ధవార్ధిన్
ఘోరముగా మథింపనను ♦ కూలతపీఁపునఁ గొండఁ దాల్చియో
సారసనాభ! కూర్మమయి ♦ సారము వేల్పుల కీయవే హరీ.

చ. ఇల నొక చాఁపచుట్టగతి ♦ నెత్తిన యట్టి హిరణ్యలోచనున్
దలఁపడిఘోర శూరతను ♦ దంష్ట్రిలఁ బూని వరాహరూపమై
బలిసిన వాని జంపితివి ♦ బాహుబలాఢ్యుఁడ వౌచు నిద్ధరన్
మలిపితి వెప్పటట్లు సరి ♦ మట్టముగాఁ బరికించి శ్రీహరీ. ౫౬

చ. ఫలమును గోరకుండ నిజ ♦ భక్తుఁడు సర్వమునీవయంచుఁ దాఁ
దలఁచి భజించెనేని యతి ♦ ధన్యునిగా నొనరింతు వంటకున్
బలిమిని హేమకశ్యపుని ♦ బారిఁ దలంగఁగ బాలభక్తునిన్
వలచి నృసింహమూర్తివయి ♦ వాసిగఁ బ్రోచుటె సాక్షి శ్రీహరీ.

ఉ. వంచగఁ బూని మోసమునఁ ♦ బావనవామనమూర్తివై బలిన్
జంచలుఁ జేసి లోకమున ♦ శక్తికి మించినదాన మియ్యఁగా
సంచితపుణ్యశాలిని ర ♦ సాతలమందు నషంగఁ జేసితో
కొంచెమెయాపదత్రయము ♦ గొంచకమేటియటంచునో హరీ.

చ. ధరమును జామదగ్ని వయి ♦ తండ్రిని జంపిన రాజుఁ జంప నీ
విరువదియొక్కమాఱు ధర ♦ ణీశులనెల్ల వధించి వారి నె
త్తురు పితృతర్పణక్రియకుఁ ♦ దోరపు మడుగులుగా నొనర్చితో
పరశుధరా! నినున్ బొగడ ♦ బ్రహ్మకునైనఁ దరంబె శ్రీహరీ.

చ. తపము లొనర్చి వేల్పులును ♦ దాపసవర్యులు నిన్ను వేఁడఁగాఁ
గపటచరిత్రు దుర్జనుని ♦ గావర మెక్కిన రావణాసురున్
గపులను గూడి చంప నరు ♦ కైవడి రాముఁడ వైతివయ్య! నీ
వపగతవృత్త కేకయనృ ♦ పాత్మజ హేతువుగాఁగ శ్రీహరీ!

ఉ. ద్వారకలోనఁ గృష్ణుఁడవ ♦ తారమునెత్తె ననంగఁ బుట్టి పెం
పారఁగ దుష్టరాక్షసుల ♦ నందఱఁ జంపుచు నున్నయప్పు డా
క్రూరుఁడు కంసుఁడా మడిసెఁ ♦ గూలిరి చేదిధరాదినాథులున్
జేరిరి పాండవాత్మజులు ♦ చేడ్పడెఁ గౌరవవర్గ మో హరీ! ౬౧

చ. త్రిపురనిశాచరాధములు ♦ తీవ్రతమానుల బాధపెట్టఁగాఁ
గపటము నూని వారి నిజ ♦ కాంతలనిష్ఠలఁ బాపి వేగమే
చపలలఁ జేసి దానవులఁ ♦ జంపఁ దలంచి యహింస ధర్మమౌ
ద్విపదుల కించు ధాత్రిమును ♦ ధీరతఁ బల్కిన బుద్ధ! యో హరీ!

ఉ. అన్నియుగంబులందుఁ ♦ బరమాత్ముఁడు ధర్మమునన్ని బద్ధుఁడై
పున్నెము నిల్పఁగాఁ గలికి ♦ మూర్తియగున్ భువి బాపసంహతిన్
గ్రన్నన దుష్టులన్ గలియు ♦ గంబున ఖండనఁ జేయఁ బుట్టు నం
చెన్నఁగఁ గల్కిరూపమున ♦ నేర్పడు నిన్ భజియింతు శ్రీహరీ!

చ. విదురుని భీష్మునిన్ గడుఁ బ ♦ విత్రులఁ జేసితి వౌర! నీకృపన్
వదలుట ధర్మమా? కనుము ♦ వాగ్ధవపూజిత! నమ్మినాఁడ నీ
వదనముఁ జూప వేగ మిఁక ♦ వారిజనేత్ర! ముకుంద! రాఁగదే
సదయుఁడవంచుఁ జక్రధర! ♦ సాయముఁ గోరితి కృష్ణ! యో హరీ!

చ. కలియుగమందు మానవులు ♦ కానరమెక్కి, చరింతురే కదా!
కొలిచెదువెల్ల మాని వెస ♦ దుర్మదమూనిరిబుద్ధులై నినున్
గొలిచిన భావమంచుఁ గడుఁ ♦ గుత్సితవర్తనమందు సక్తులై
తెలియరు నిన్ను సత్యమని ♦ దేవుఁడవంచని ధాత్రి నోహరీ!

ఉ. పుట్టినవెల్లఁ జచ్చుటలుఁ ♦ బోడిమిఁ గ్రమ్మఱఁ బుట్టుచుండుటల్
నెట్టన జీవరాసులకు ♦ నిక్కమగున్ దమకర్మవర్తనన్
బొట్టకునైయకార్యములు ♦ పూనికఁ జేయుచు మంచి చెడ్డలన్
బట్టు తెలుంగలేకునికి ♦ పాడియె యెవ్వరికైన శ్రీహరీ! ౬౬

ఉ. దానము చేయనెన్న ధన ♦ ధాన్యములబ్బినె యబ్బనేనియున్
గానఁడు మంచిచెడ్డలను ♦ గామము గర్వము వీడలేక నీ
ధ్యానము చేయనేరఁడుగ ♦ దా! ధనమూలమె లోకమంచు స
త్యానకు దూరుఁడై పరము ♦ దప్పి నరుండు చరించు నోహరీ!

ఉ మాయనుబూని పుట్టుటయు ♦ మాఁపుటయుంగలనీదు శాంబరీ
మాయ తెలుంగలేక యిల ♦ మానవకోటి చరించుచుండుఁద
త్కాయములోని జీవుఁడవు ♦ గానె తలంపఁగ నీవు సర్వమున్
జేయుదువయ్య కర్తవయి ♦ జీవులలో వసియించి శ్రీహరీ!

చ. నలువసృజింప, వెన్నుఁడు ఘ ♦ నంబుగఁ బెంప, భవుండు ద్రుంపఁగా
నలఘుతరోక్తి నీజగము ♦ లన్నియుఁ జర్వితచర్వణంబులై
తలఁగక యుండు నీయఖిల ♦ తత్త్వమయుంబగు నీదునాత్మకున్
వెలియగు జంతువేదియును ♦ బృథ్విని లేదు తలంప శ్రీహరీ!

చ. తొలుతను వర్ణధర్మముల ♦ తో జనియించె జగంబులన్నియున్
బొలుపుగ లోకవర్తనము ♦ పూర్వమునుండియు ధర్మమార్గమున్
దలఁగక యుండఁగా జనులు ♦ తద్విధ మెల్ల నశింప నీ కలిన్
గలుషత నొందె పాపు లయి ♦ కష్టములం బొరయంగ శ్రీహరీ!

చ. కులములు నాశ్రమంబులును ♦ కూలితి మెచెడిపోయె నిందిరీయం
బులె వెస రాజ్యమున్ సలుపఁ ♦ బూనఁ బరోపకృతుల్ నశించె సా
ధులక తికష్టముల్ గలిగె ♦ దుర్జనులన్ సిరు లబ్బె నీ గనుక్
దలఁప వినాశహేతు వని ♦ ధర్మవిముల్ వచియింతు శ్రీహరీ!

ఉ. ఆరక వర్ణధర్మములు ♦ వాసి దొరంగి చరింతురేని యి
వ్వారికిఁ జెన వృత్తి చెడి ♦ బట్టకుఁ బొట్టకుఁ గాన రాన్యథా
ధారుణి నంద ఱిమ్మెనెడ ♦ ధాన్యములన్ గొనువారలుండు రే
యారయ నందఱన్ గొనిన ♦ నమ్మెడువాఁ డెవఁడుండు శ్రీహరీ!

ఉ. నామము నీమముం జెడిన ♦ నాఁటులు బిన్నలుఁ బెద్ద లెల్ల కా
గామము చేత ధర్మమును ♦ కర్మము సాధ్యముఁ గానలేరు ప్రో
ద్దామ కృపాకరా! చెడెను ♦ వర్ణము లింపని నేర్పు నాశ లం
బ్రేమి తినంగ నింపుగున ♦ సిద్ధతు తేర్పడకున్న శ్రీహరీ. ౨౩

ఉ. భర్తల నూరి కంప విట ♦ పాదుల పజ్జ నసించి పిష్ఠలన్
ధూర్తత లెక్కసేయక సు ♦ పుత్రియ సత్ప్రవృత్తి నిచ్చగా
వర్తిలుచున్ గులాంగనలు ♦ వారక నాగవినారి కాచితిన్
దార్తురు తెమ్ముఁ దారిరి యు ♦ ధర్మ మటుం చనంగ శ్రీహరీ.

ఉ. నేరము లేనిదానివలె ♦ నేర్పున నల్లునిగూడి గట్టి సం
సారము సాదుగా మఱొక ♦ జారుఁడు నింటనెయుండఁగా ననా
చారము సేయుచున్ గలిని ♦ జాన లసత్యపుమాట లాడుచున్
భారము కాఁపురం బనుచు ♦ భర్తను దిట్టె కలంతు రో హరీ.

చ. పడఁతులు గొందఱీభువిని ♦ భర్తల మాటలు సెల్లనీక వం
గడమున కప్రతిష్ఠ యధి ♦ కం బని చూడక నీటుకొండ్రతో
సడిసడి సందునన్ గవయ ♦ సాగెద రీకలియందు భర్తతో
బుడిబుడి దెబ్బలాటలను ♦ బూనుదురయ్య మహాత్మ! శ్రీహరీ.

చ. సరసుని జారబుద్ధిగల ♦ చానలు మెచ్చుచు నాథుఁడెంతయున్
మురిపెముఁ జూపఁ దిట్టుదురు ♦ మోసముతోడ మెలంగి నేర్పుగాఁ
బరపిటుఁ డంద మంచుఁ దన ♦ భర్త పిశాచ మటంచు నెంచుచున్
దరుచుగ జారకృత్యములు ♦ తక్కుచుఁ దారుచుఁ జేతురో హరీ.

ఉ. మాటలతీరు వేఱుగను ♦ మంతనమందునఁ జింత వేఱుగాఁ
బూటకిఁ దిండి హెచ్చగుచుఁ ♦ బొట్టకునెంతయుఁ బ్రమింగ నెంత్రుగా
సూటిగఁ బోకయున్ సవతి ♦ సూనులఁ గాంచిన నీసడింత్రుగా
బోఁటులు పోలుచేఁ గలిని ♦ బొత్తుగఁ గాఁపుర మొల్లరో హరీ.

చ. మెలఁకువతోడ బంధులను ♦ మెచ్చక నిందలమోపి భర్తయున్
బిలిచిన రవ్వచేసి తమ ♦ పెంకెతనంబునఁ ద్రోచి వైచి పె
న్నలసతఁ జూపి యాడ్చుచు ♦ నవ్వలికిన్ వెడలింపుమంచు లోఁ
బులుపున సంచరించెదరు ♦ పుంశ్చలు లిద్దరలోన శ్రీహరీ.

చ. పరులను మోసపుచ్చి కలి ♦ బాంధవకోటికి హాని సేయుచున్
మురహరు నిన్ను వేఁడ కిల ♦ ముక్తికి మార్గము చూడకుందురో
విరహముచేఁ బరాంగనల ♦ వేడ్కను జూచుచుఁ గూడఁ గోరుచున్
విరసపుమాటలాడుచును ♦ బెద్దల నెన్నరు బుద్ధి నోహరీ.

చ. సిరిగలవాని మెచ్చుచును ♦ జేడ్పడి పేదజనాళి నైనచోఁ
దరిఁ గనిపెట్టి దోషముల ♦ దాఁచక వెల్లడిచేసి లంచముల్
మరిగియుచు లాగి పాపమున ♦ మున్గుచు నిన్ను నుదూరుచుందురే
పరఁగెసి బుణ్యమెంచకయె ♦ సంతత మాఖలు లుందురో హరీ!

చ. ఎవరిమనంబునందుఁ దగ ♦ నెప్పుడు నీవు రమించుచుందువో
యెవరు తపంబుచేత సక ♦ లేశ్వరు నిన్నిల మెచ్చఁ జేతురో
యెవరు ధనాశవీడి భువి ♦ నెంతయు మోహము లేక యుందురో
యువనిని వారలొందెదరు ♦ దంచిత సద్గతి నిక్కమో హరీ!

చ. ధనము నశించిపోవఁగనె ♦ తార్గొను దుఃఖము, సేవకాళియున్
బనులనుమానిపోవుదురు ♦ బంధులుఁ జుల్కనఁ జూతు రెంతయున్
దనయులుదారయున్ వెతలఁ ♦ దల్లడమందుదు రెంతో కష్టమౌ
ధనమె కదా సుఖంబులకుఁ ♦ దావలమౌ జగదీశ! శ్రీహరీ!

ఉ. కాల మహత్త్వ మెట్టిదొకొ ♦ కాపురుషాళులు వృద్ధి సెంది వా
చాలత సత్యమున్ బలుకఁ ♦ జాలెడి వారలుఁ గానరారు గా
చాలఁ గఁ బాపముల్ సలుపు ♦ సంఘము లేయభివృద్ధియయ్యె భూ
పాలకుఁ డాదరంబునను ♦ బాలనసేయఁడు భూమి నోహరీ!

ఉ. అండజవాహ! కావఁగను ♦ నండవు నీవు మహాత్మ! భక్తితో
మెండుగ నిన్ను వేఁడితిని ♦ మేలొనఁగూర్పుము రామచంద్ర! నీ

వుండఁగ భక్తులందఱకు ♦ నొంద దొకప్పుడుఁ గీడు రక్షకా !
దండముఁ బెట్టు దాసులకుఁ ♦ దప్పులుఁ గల్గవు గాదె శ్రీహరీ!

చ. నిజమును బల్కలేరు; నిను ♦ నెమ్మదిఁ గొల్వఁగ లేరు; గాని యా
యజుఁడు లిఖించినట్టి విధి ♦ యంతయు మార్పఁగ శక్యమేరికా
విజయము నొందలేక యవి ♦ వేకముచే నిలఁ గర్మబద్ధులై
కుజనులు లజ్జవీడి కడుఁ ♦ గోపముఁ జెందుచు నుందురో హరీ !

ఉ. దేవుఁడ! నీతలం జనువు ♦ దీనులఁ గాచెడి విష్ణుమూర్తి నిన్
బ్రోవఁగ వేఁడి భక్తుఁడయి ♦ పూజలు సల్పిన మానవుండిలన్
బావనగంగయందు జల ♦ పానముఁ జేసి మునుంగఁ బాపముల్
పోవఁగఁ జేరఁడాయముని ♦ పొంతను నెప్పుడు సత్యమో హరీ!

ఉ. మాతలుగాఁ బరాంగనల ♦ మానసమందుఁ దలంప ధర్మరా
ద్ధాతలు సేరరా రోగుల ♦ దూఱుట కీడుగ నెంచ మంచిదా
దాతల వేఁడఁగా భువిని ♦ దాఁగవు సేయుము లర్థి చెంగటన్
శీతనచేతనంబ ! నిను ♦ జేరినవారికి మోక్షమా హరీ !

చ. ధనమును జూడ నాశ యది ♦ తప్పునె గాని గణింపకుండినన్
మనమున గాంతఁ గోరుటలు ♦ మానఁడు మానవుఁ డీధరిత్రిలో
ఘనముగ నీదు పూజలను ♦ గ్రాలఁగ లేఁడిల భక్తి లేక నీ
వనిశముఁ బ్రోవకున్న ఘనుఁ ♦ [illegible]నను మోక్షము నొందఁడో హరీ!

చ. నడచితిఁ దప్పు మార్గముల ♦ న్యాయము వీడి జగంబులోపలన్
గుడిచితిఁ బెక్కుబాములను ♦ గూడని పాపము లాచరించితిన్
ముడిచితినయ్యయన్యధన ♦ ముల్ మదినా[illegible]నుబో దిభూమిపైఁ
గడిపితి మాయ చేత గత ♦ కాలము; నీ యుఁజూపు మో హరీ!

ఉ. తప్పదు ముప్పదెప్పుడును ♦ దాల్చిన దేహికి కాల మేఁగ నీ
మెప్పును బొందఁ గేనరుఁడు ♦ మీఱఁగఁజాలఁడు కాలుబాధలన్
జొప్పడి నిశ్చలంబు మదిఁ ♦ జొన్పక యోగికి భోగికైన తా
వెప్పుడు రాదుగా వరద! ♦ యీయఁగఁ బూనవె దానినో హరీ!

చ. ధనమున కాశఁ జెంది పర ♦ దారలఁ జూచిన మోహమందుచున్
మనమునఁ గోరుఁ దిండికిని ♦ మానవుఁ డెంతయు లోభమూనుచున్
ఘనమగు బాధలం బడుచుఁ ♦ గాంచగలేఁడు త్వదీయశక్తులన్
దనువున మత్సరంబున మ ♦ దంబున నేరఁగఁ జాలఁ డో హరీ!

చ. తపమును జేయలేను మది ♦ తప్పుల వీడఁగలేను ధారుణిన్
జపలుఁడనైతి మాయఁబడి ♦ సజ్జనబోధన నమ్మ కెంతయున్
గపటముతో మెలంగితిని ♦ గాలుఁడు శిక్షలు సేయు వేళలన్
నెపమును జెప్ప నాతరమె ♦ నీవు ననున్ గనకున్న నో హరీ!

చ. తినుటయు నిద్రఁ జెందుటయుఁ ♦ దీఱని మోహముఁ జెంది
యుంటయున్ । వినయముతో ♦ నొకప్పుడును విష్ణుని నిన్ను
భజింప కుంటయున్ । దినములు పుచ్చుచుండుటయు ♦ దేవుఁ
డ వీవని యెంచకుంటయున్ । ఘనమగు ముక్తి నీఁ గలవె ♦
కాన నినున్ భజియింతు నో హరీ! ౫౮

ఉ పుట్టిన దాదిగా నరులు ♦ పుణ్యము పాపము కర్మ చేయుచున్
బట్టుగ నాశనే నరిగిఁ ♦ బాలన చేయుచుఁ జచ్చి పుట్టుచున్
గట్టిడి దైవమంచు నిను ♦ గాఱులు గూసెద రెంత చిత్రమో
గట్టిగ నీదు మాయఁబడి ♦ కష్టము నొందుచునుందురో హరీ!

ఉ. బాలుఁడు పుట్టఁగాఁ బెరిఁగి ♦ బాల్యమునన్ వడి నాటలాడుచున్
దేలఁగ యౌవనంబునను ♦ దీఱని మోహములోనఁ గాలమున్
జాలక వార్ధకంబునను ♦ నంచలతన్ బెనుచింత లొందుచున్
బేలతనంబునన్ దనువు ♦ వీడుచు నిన్నుఁ దలంపఁ డోహరీ!

ఉ. మంచికి మేలు లేదు గద ♦ మానవుఁ డీభువి సత్యమెంచకే
వంచన చేయుచుండు నిల ♦ వారిజనేత్ర నినున్ భజింపకే
కొంచక చెడ్డకోరికలఁ ♦ గోరును గాని భవంబు దాఁటఁగాఁ
బంచమ వేద మంచనెడి ♦ భారత మెంచుక నమ్మఁడో హరీ!

చ. దాపునఁ జేరి యెంతయును ♦ ధార్మికులట్లుగ మాటలాడుచున్
మాపఁగఁ జూతు రర్థమును ♦ మాయలు చేయుట మంచిదానికో
పాపపు నీతు లెన్నిటినో ♦ పల్కుచు నుందురు మోసబుద్ధితో
చూపుదు వారి కాఫలము ♦ చోద్యమె నీవటు చేయ శ్రీహరీ!

ఉ. ధనమున నాశ తప్పదు గ ♦ దా! యరివర్గము మాయఁ గప్పఁగాఁ
మానమున దేహపోషణకె ♦ మాత్రమె పుట్టితినంచు నెంచుచున్
బెనుపఱె చీము రక్తములఁ ♦ బెంపున నెవ్వఁడు కుళ్లు కొంపకై
మనమునఁ గోరునంగియయి ♦ మానినులన్ గవయంగ శ్రీహరీ!

ఉ. సజ్జన సేవకే నరుఁడు ♦ చాలఁగ మేలును బొందుఁ దత్ఫలం
బిజ్జగమందె కాంచు నిది ♦ యెంతయు నిక్కము కీర్తి నొందఁగా
నోజ్జలఁ బూజ సల్పినను ♦ నుత్తమ విద్యల నభ్యసించు నీ
వోజ్జవు తల్లిదండ్రివని ♦ యోపికనిన్ భజియింతు శ్రీహరీ!

ఉ. భుక్తియు ముక్తియుంగలుగు ♦ భూరిగుణాఢ్యుని నిన్ను గొల్చినన్
శక్తి కొలంది నిన్ భజన ♦ సల్పఁగ జన్మము సార్థకం బగున్

భుక్తి విరక్తియుం గలిగి ♦ బోధను జెందిన యోగికామనం
త్యక్తతి నొంది నీ పరమ♦ధామమునన్ వసియించు శ్రీహరీ!

చ. జననమునొందిదుఃఖమునఁ♦జాలఁగఁగుందుచుమానవుండిలన్
గనుని సుఖంబు లాసుఖము♦గాంచెద వార్థకమందటంచులో
ననుకొను నాఁడునాఁటికిని♦ నాయువు తగ్గుటం జెలియంగ లేఁ
డను వటి రామచంద్ర!నిను♦నాథ్యు భజింపఁగ లేఁడు శ్రీహరీ.

ఉ. లేరిల తల్లిదండ్రులును ♦ లేరిల బాంధవు లెట్టి వారికిన్
జేరవు సంపదల్ ధనము;♦జేరవు భోగము లెల్ల వారికిన్
జేరున దొక్క టే యముని ♦ శ్రీసదనం బది తప్పు చేసినన్
సారగుణాఢ్య! నిన్భజన ♦ సల్పినచో సుఖ మబ్బు శ్రీహరీ.

ఉ. కామముక్రోధమున్ మదముఁ♦గల్గెడిలోభము మోహమేవిధిన్
సీమను లేక మత్సరము ♦ నీటుగఁ దాండవమాడు దేహికిన్
క్షేమము లేదు గాని యప♦కీర్తిని మెండుగఁ బొందు వానిచే
ధీమతు లీవిధఁ బెటిఁగి♦తేటి జయింతు రవెల్ల శ్రీహరీ. ౧౦౪

ఉ. ఏల ననేక జనముల ♦ నెత్తుట నెత్తిన యంతఁ గర్మలం
గూలుచు బాధలంబడుచుఁ ♦ గోరిక నిర్మదినిల్పుఁగాని యే
కీల విధాత చెయ్యవలెనో♦లినుఁడు గాక తెలంగ నేర్చెడున్
గాలము వ్యర్థమె చనుట♦కాఁ? యుపియెల్ల ననంత! శ్రీహరీ.

ఉ. లోకములోనఁ బుట్టుటయె ♦ లోపము జీవికి దుఃఖమే కదా!
పోకడ లెన్ని చూపినను ♦బుణ్యము పాపము వెంటనంటుచున్
జేకులు కష్టముల్ నరుని♦చిత్తము చొప్పునఁబోవు నిందియా
నీకము పద్మనాభుఁ గన♦నేరక ముక్తిని బొందఁ డోహరీ.

చ. జయజయ సాధుపోష! జయ ♦ శంకరపూజితపాదపంకజా!
జయజయ దేవదేవ! జయ ♦ చారుశరీరవిభాసితా! విభూ!
జయజయ దానవారి! జయ ♦ సంయమిమానసపద్మషట్పదా!
జయజయ వేదవేద్య! జయ ♦ సంగరభీకర! వీర! యోహరీ.

ఉ. మంగళ మోపరేశ జయ ♦ మంగళ మోజగదీశ సుందరా
మంగళ మోసురేశ జయ ♦ మంగళ మోకమలామనోహరా
మంగళమోముకుంద జయ ♦ మంగళ మోకమలాక్ష కేశవా
మంగళ మోమురారి జయ ♦ మంగళమోగరుడధ్వజా హరీ.

గద్య—ఇది శ్రీపార్వతీ పరమేశ్వరకృపావిశేష సంలబ్ధ కవిత్వ భార
ద్వాజసగోత్ర పవిత్ర శ్రీమత్త్రిపెడిమఱ్ఱి వంశపయః పారావార
రాకాసుధాకర వేద వేదాంగ పదార్థ బోధనావిధాన సమర్థ
వేంకటశివరామ యార్యపౌత్రోభయ భాషాకవితావిధాన
ధౌరేయ శ్రీహర్షకవి విరచిత ద్విరూప కోశాది మహా
కావ్య వ్యాఖ్యాన ప్రావీణ్య రతిరహస్యాది సంస్కృత
కావ్యనిర్మాణ నిపుణ సదాచార నిష్ఠాగరిష్ఠ వేంకట
సుబ్బరాయశాస్త్రి తృతీయతనూజ రమోమా
సమాన పాతివ్రత్యభాసితాచ్చమాంబాగర్భ
శుక్తి ముక్తాఫల విద్వజ్జనవిధేయ సహజకవితా
విరాజమాన వేంకటశివరామచంద్రమూర్తి
నామధేయప్రణీతంబైన హరి శతకము
సర్వంబును సంపూర్ణము.

మంగళం మహత్ శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.